

Лоран Гунел:

„Аз съм убеден, че животът има смисъл, най-малко защото човешкото съзнание е невероятно сложно и тази сложност и красота не може да нямат смисъл.“

Роден е на 10 август, 1966 г.

Популярен френски писател, психолог и социолог, специалист по личностно развитие, преподавател в университета в Клермон-Феран, с интереси в областта на невролингвистичното програмиране.

Близо две десетилетия той обикаля света и се среща с изключителни мъже и жени, експерти по човешко поведение и душевно равновесие.

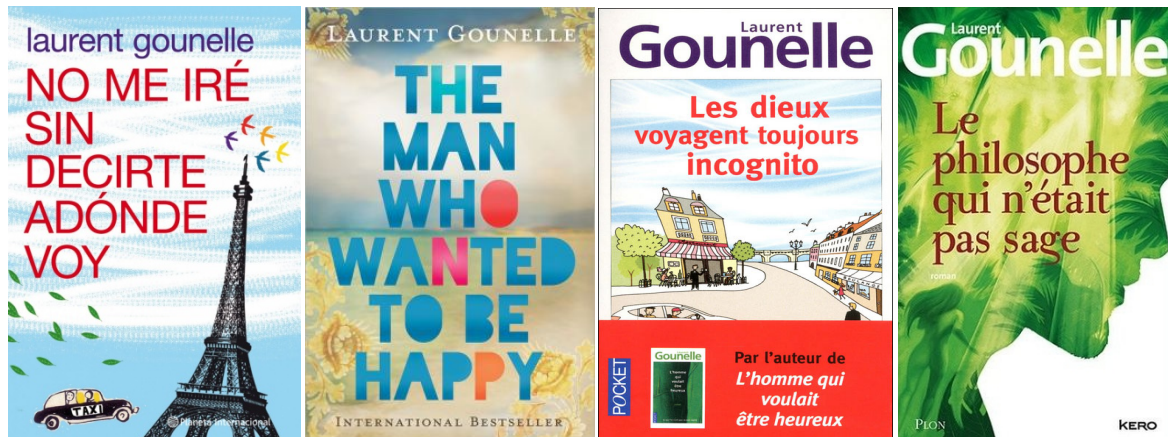
В България е познат с безспорните бестселъри „Човекът, който искаше да бъде щастлив“ и „Бог пътува винаги инкогнито“. През 2010 г. гостува у нас по покана на издателство „Колибри“.

„Знаете ли, съвременното общество се уповава на икономически модел, който не се поставя под въпрос. Преди имаше два различни модела и това ни караше да си задаваме въпроси. Днес вече никой не си задава такива въпроси. А аз съм абсолютно убеден, че сегашният е много

порочен, защото поставя в центъра материалния критерий. При това се възприема безкритично от мнозинството.“

ЛОРАН ГУНЕЛ

Творчество

„Най-големият страх на съвременния човек е страхът от другия.“

Любопитни факти

Гунел твърди, че на 20-годишна възраст бил болезнено притеснителен и асоциален - мизантроп, който се страхува от всичко и от всички.

Заглавието на „Бог пътува винаги инкогнито“ е намигване към Айнщайн и знаменитата му фраза, че случайността е Господ, който се разхожда.

От съвременните писатели Лоран Гунел харесва Маргьорит Юрсенар.

Предпочита европейски романи, но когато става въпрос за професионална литература, се насочва към американски заглавия.

Любимият му класически автор е Достоевски.

Завършил е Сорбоната, образованието си дължи на Франция и САЩ.

Чувства се европеец и макар да няма нищо против практическия усет на американците, привързаността му към интелектуалната и културна задълбоченост на Стария континент е по-силна.

„**Човекът, който искаше да бъде щастлив**“ съчетава фикционален сюжет с популярна психология, таланта на писателя със знанията на учения. Гунел ни потапя в селенията на човешката психика, опирайки се на конкретен случай. Книгата е вълнуващо пътешествие към себе си с помощта на загадъчен лечител от остров Бали!

„Бог пътува винаги инкогнито“ пресъздава вълшебната атмосфера на едно парижко лято. Представете си, че някой ви спасява живота, но срещу задължението да правите всичко, което ви нареди... за ваше добро. Притиснати от обстоятелствата, вие приемате и се оказвате въвлечен в невероятно преживяване!

На 2 септември българският читател ще се срещне с „Обезумелият философ“. Преводът на българското издание е дело на Венелин Пройков!

Анотация:

В „Обезумелият философ“ присъстваме на изграждането не на личност, а на цяла общност под отмъстителната диктовка на един наранен душевно преподавател по философия.

Това е изненадваща книга – както с фабулата, така и с детайлите си, често предизвикващи усмивка.

Усмивката е за сметка на консуматорската цивилизация, а изненадата ни дебне в сюжетните обрати. Лоран Гунел успява да държи читателя в напрежение до последните страници.

Екзотичната атмосфера на Амазония, където се развива действието, придава допълнителна пикантност на повествованието, а за разлика от предходните два романа на автора тук има и главна героиня:

опонентката на „обезумелия философ“, красивата, непринудена и все пак загадъчна Елианта!

Гунел каза...

Да се спрем на тезата, че вярването поражда реалността. В края на краищата учудващото е, че обществото не е толкова враждебно, колкото изглежда. Голяма част от враждебността, която му приписваме, не идва ли по-скоро от опасението ни да не бъдем отхвърлени?

ЛГ: По принцип светът, обществото не са толкова враждебни, колкото ни изглеждат. Всъщност не си даваме сметка, че враждебността, която долавяме искрено, сме в състояние да неутрализираме по един съвършено прост начин, правейки първата крачка към другите, невинно и спонтанно. Приписвайки им, дори когато става дума за непознати хора, положителни намерения, ние ги насърчаваме да се държат с нас по същия начин - положително, любезно, приятно, с внимание.

Да бъдеш открит към другия и залагането на доброто са ясно очертани. Това е един по-скоро практичен и прагматичен, а не толкова философски подход, не е ли така?

ЛГ: Не само. Не твърдя, че ако се отнасяме мило към другия, той винаги ще ни отвърща по същия начин. Мисълта ми е, че правейки крачката към другия, сме убедени, че той е добър човек, защото дори да изглежда затворен, да не е свръхсимпатичен или да е намръщен, в дъното на душата си той със сигурност е добронамерен човек. Ако вървите към него, воден от такива мисли, от такова поведение или държание, е много възможно и той да ви отвърне подобаващо.

С какво е постлан пътят към щастието?

ЛГ: Мисля, че форма на смелост е необходима, за да може човек да преодолее своите страхове, и то именно като върви срещу това, от което се страхува. Това е и най-добрият начин да си дадем сметка, че повечето от нашите страхове са в съзнанието ни. Независимо дали става въпрос за страховете спрямо останалите или спрямо самите нас, страх да осъществим своите намерения, да реализираме мечтите си...

А какво място отреждате на „материалното“?

ЛГ: В нашето общество живеем някак двойствено по отношение на материалното, изпитваме своеобразно чувство за вина, една двойна

принуда. Посланието на мъдреца в книгата ми „Човекът, който искаше да бъде щастлив“ се изразява в опита му да освободи Жюлиен от комплексите му, да го постави в правилната рамка. Няма нищо лошо в това човек да печели добре, това е просто нещо, което улеснява взаимоотношенията. Но ако стремежите ни са единствено към материалното, в такъв случай животът се изпразва от съдържание. Трябва да намерим точната мярка.

Какъв е вашият начин да бягате от реалността, как си почивате?

ЛГ: Най-напред се опитвам, макар не винаги да е възможно, да правя неща, които са в съгласие с моята ценностна система. Когато е налице това съответствие между поведение и ценностна система, човек не се уморява толкова бързо. Когато изпитвам умора, си почивам най-вече сред природата. Тя ми помага да се презаредя и е моето най-голямо вдъхновение!

Как един автор посреща успеха на дебютния си роман, особено когато този успех е неразривно свързан с намесата на мълвата, слуховете?

ЛГ: Често ме питат за причините, довели до успеха на книгата, за това как един непознат автор се оказва четен и превеждан в 17 страни... Истината е, че самият аз не мога да отговоря, вероятно има някаква магия около тази книга. Чух да говорят, че станало предимно по слух, как един прочел книгата и я препоръчал на друг и т.н. Приемам факта, че не всичко може да се обясни. Съществуват неща в живота, които за мен остават неразгадани. Според мен най-важното е да бъдеш верен на това, което искаш да изразиш и предадеш.

А иначе да става каквото ще!

Какво мислят читателите

„Гунел пише кристално ясно и просто за най-сложния проблем – личното щастие. Авторът ни убеждава, че човек може да бъде истински щастлив, само ако живее в хармония с моралните си принципи.“

Лора Григорова

„Приятни книги... Леко и под формата на роман авторът разнищва проблема на самоусъвършенстването, който опира до всичко сериозно в живота.“

Саша

„Много хубава книга! Препоръчвам я на всички! Книгата става все по-интересна с всяка страница, а и е при всички случаи много полезна. Потопява те в размисли някъде там в атмосферата на едно парижко лято. Радвам се, че я поръчах директно от издателството и бях изключително приятно изненадана от приложения книгоразделител... Продължавайте да издавате все така стойностни книги, които заслужават да бъдат прочетени!“

Милена за „Бог пътува винаги инкогнито“

„Прекрасна книга! Напомни ми за моята мечта да стана фотограф. На следващия ден проверих за курс. Оказа се, че започва след два дни. Места нямаше, но по магия за мен се освободи. Вярвайте в мечтите си!“

Magiswoman за „Човекът, който искаше да бъде щастлив“